

‘REFERANDUMA DAİR’

Devrimci Anarşist Faaliyet

19.08.2017

Anarşistler ilkesel olarak oy kullanmaz ve seçimlere katılmazlar

SEÇMENE DAİR:

Bir oy ile politikleşmek; parti ya da başkan seçimlerinde bir ayluk kampanyaların parçası olarak politikleşmek. Türkiye’de yapılan son seçimlerde seçmenin %87’si seçimlere katılmıştır. Seçimlere katılanların sayısı 49 milyon, katılmayanların sayısı ise yaklaşık 9 milyondur. Sistem değişikliği için önümüzde yapılacak olan referanduma katılım da benzer sayılarda olacaktır.

Seçmen için seçimlere katılmak ne demektir?

Seçimli sistemlerin tümünde, çoğunluk olan iktidar olur. Demokraside, çoğunluğun iktidarı demokratiktir. Çoğunluk olan iktidardır, azınlık olan ise iktidar olamamıştır. Çoğunluğun ve azınlığın ilişkisi, seçimler sürecince iki ayrı yöntemin tartışması şeklinde sürmüştür. Tartışmadıkları tek şey ise seçimlerdir. Seçimler bir grubun toplumu “ben-biz yönetmek istiyoruz” sözüyle başlayan, diğer grubun ise “hayır ben-biz yönetmek istiyoruz” sözüyle karşılık bulduğu bir iddiadır. Seçimler, iddianın taraflarının anlaşarak başlattığı seçmen sayma sürecidir ve seçmen-

ler olmadan gerçekteşemez. Hangi tarafın seçmeni diğlerinden çoksa, toplumun yönetimi de o tarafta olacaktır. Seçmen, bu iddialaşmada sadece sayısal bir değerdur. Bu sayısal değerdur gündelik yaşamında birçok sorunu çözmeye çalışarak yaşayan vatandaş için önemsenecek bir değerdur değıldur. İddialaşmanın tarafları seçimlerdeki katılımı arttırmak için, vatandaş, sayılan seçmen sıfatından çıkarıp iddianın içine sokmak isterler. Böylece iddiaya katılım artacaktır. Katılımın artması, bir sayı olan seçmenin, öncelikle iddiayı ve sonrasında ise seçimleri ve daha da sonrasında seçimlerin sonucunda oluşacak iktidarı içsel-leştirmesini sağlayacaktır. Seçmen kazansa da kaybetse de seçimin sonucunu ve seçilmiş tarafın iktidarını kabullenecektir. Vatandaşın bu kabullenmesi, seçimlerde iddialaşan her grubun kazanımıdır. Seçimi kazanan hükümetini sürdürdüğüçe, kaybeden de muhalefetini sürdürecektir ve her iki taraf da bir dahaki seçimleri bekleyeceklerdir.

Seçmen sorumluluğı ne demektir?

Vatandaşın toplumun yönetimine katılması demektir. Atacağı bir oyla toplumun sosyal, ekonomik ve siyasal yönetimine katıldığını sanan seçmen, sorumluluk safsatasıyla yaratılan bu sistemle anlaşacaktır. Anlaşma basittir; kullandığın oy kazansın ya da kay-

betsin sen kazanana, yani haklı iktidara, yönetilme hakkını sunmalısın. Bu, kullanacağın bir oyla onaylayacağın anlaşmanın sorumluluğudur.

Seçmenlerin bir oy ile eşitlenmesi ne demektir?

Seçimler sınıflar arası çatışmada bir yanlıgı yaratır. Seçimler 1400 lira maaş verilen bir işçiyle 14.000 lira maaş verilen bir mühendisi ve hatta bu işçi ve mühendisin “bir” üretiminden 140.000 lira kazanan patronu bir oy ile eşitleme yanlıgısını yaratmaktadır. Aylarca süren ve bir günde biten bu yanlıgının ardından toplumsal yönetimde hiçleşen ezilenler, seçilmiş tüm yönetimlerin sömürüsünü yaşarlar.

AKP'nin senelerdir süren genel yönetimi süresince de yeni yasalarla işletilen taşeronluk sisteminin, CHP yerel yönetimlerinde de işlediği aşıkardır. Yaklaşık 20 senedir yapılan tüm seçimlerde en yüksek oyu alan bu iki partinin sınıfsal çelişkideki pozisyonları benzerdir. Aralarından birinin hükümet ve diğerinin muhalefet olması, sınıfsal çatışmayı olumlu ya da olumsuz etkilemeyecektir. 140.000 lira kazanan patronun toplumsal yönetime etkisi her daim daha fazla olacak, kapital sahibi olarak yönetime sahip olanlarla sürekli ilişkileri sürecektir. Emegine 1400 lira verilen işçinin ise yönetime etkisi olmayacaktır.

Bir oy ile başlayan ve biten yanılığının bir anlık “bu toplumda ben de varım” mutluluğu ise gündelik yaşamın sosyal ve ekonomik gerçekliğiyle sonlanacaktır.

Kalifiye seçmen olmak ne demektir?

Toplumda çoğunluk kesime ait olmak demektir. Seçimlere giren her grup için toplumun çoğunluğunu oluşturan kesim, seçimin sonucunu belirleyecek olan kitledir. Kitlenin özellikleri, seçim propagandalarının eksenini de belirler. AKP de CHP de, toplumda çoğunluğu oluşturan Türk, Sünni, milliyetçi-ulusalçı gibi toplumda genel geçer değer olan kesimleri kazanmayı amaçlar. Kalifiye seçmenin dışında kalan seçmen ise, kitle sayısına oranla daha az oy demektir. Bu, kalifiye olmayan seçmenin, seçim propagandalarında ikincil önemde kalması anlamındadır. Böylece vatandaşın sosyal ve ekonomik kimliği, onun seçmenlik derecesini belirlemiş olur.

MUHALEFETE DAİR:

Seçimlerde iktidara muhalefet olmak ne demektir?

Seçimlerde iktidara muhalefet olmak, geçmiş seçimlerde seilmemişsin ve gelecek seçimler için umutlusun demektir.

Seçimli sistemlerin tümünde seçime en az iki grubun katılımı gereklidir. Kazanan ve kaybedenin belli olacağı seçim gününe kadar iki grup birbirlerine muhaliflerdir. Kazananın iktidar olması paralelinde kaybeden ise muhalefet olacaktır.

Parlamentar sistemde parlamento içerisinde AKP'nin tüm kararlarına karşı koyan CHP, AKP'nin yaptđđ yönetim uygulamalarını, devletin işleyişine ve toplumun yaşamına olumsuz olan etkilerini gündeme getirir. Muhalefetin parlamento içindeki bu misyonu iktidara zıt bir propaganda yapmasını da sağlar. Muhalefetin seçmenle kurduğu salt ilişki artık budur; nk seçmenle bir oy için bařlattđđ anlaşma, seçimleri kaybetmesiyle sonlanmıştır.

Parlamento dışındaki muhalefet ise, muhalefeti- nin varoluşunu seçimleri kazanan iktidara karşı koymaya dayandırmaz; parlamento dışı muhalefetin dayanağı emperyalizm-kapitalizm karşıtlığdır. Söz konusu muhalefet, Marksist Leninist sınıf çerçevesinde sınıfsal çatışmanın tarafıdır. Sınıfsal atışmanın burjuvazi karşısında işçi sınıfının iktidarıyla sonlanacağı devrim için mücadele ederler. Mücadele stratejileri içinde seçimlerde parlamenter muhalefetle pratik

bir taraflaşmadan yanadırlar. Bir strateji olarak seçimi savunan devrimci muhalefet, seçim süresince toplumu örgütleme olanağını vurgular. Vatandaşın seçim süreçlerinde bir oy ile yaşayacağı politikleşmeden faydalanabileceğini savunur. Marksist Leninist toplumunda bilimsel sosyalist örgütlenmeler, yorum farkları dışında, stratejik olarak seçimlerin kullanılmasını savunur.

HDP Kürt halkının parlamentodaki temsiliyetinin ötesinde devrimci muhalefetin de toparlandığı bir kuruma dönüşmüştür. HDP 1 Kasım genel seçimlerine kadar katıldığı seçimlerde seçmen sayısını sürekli olarak arttırmıştır. Artık parlamentoya bir parti olarak katılma şartı olan %10 seçmen sayısına ulaşabilmekte ve parlamentoda bir parti olarak bulunabilmektedir. Kendi birincil seçmeni olan bölge halkından aldığı oy sabitlemiştir. Metropollerden alacağı oylarla %10-11 arası iniş çıkışlar yaşamaktadır. Yalnız 1 Kasım ile beraber başlayan TC'nin Kürt Hareketi ile iç ve dış politikalarında karşı karşıya kalması süreci, seçilerek parlamentoya giren HDP'nin yasal-yasa dışı yöntemlerle parlamentodan çıkarılmasıyla sonuçlanmıştır. Seçilmişlerin dokunulmazlıklarına rağmen birer birer yargılanıyor ve tutuklanıyor olması, kural koyucunun yani devletin kendi kurallarını değiştirebilme serbestliğinin göstergesidir. Bir başka gösterge ise genel seçimlerin yanı sıra yerel

seçimlerde seçilerek belediye başkanlığını kazanan HDP'li belediyelere kayyum atanmasıdır. Devlet iç ve dış stratejileri paralelinde seçimleri ve seçilmişleri hiçleştirerek, temsili demokrasilerin bir yönetilme yanlığı olduğunu ispatlamaktadır.

7 Haziran seçimlerinde hepimizin bir parçası olduğu bütünlüklü bir isyan sürecinin, sokak eylemlerinin, yavaş yavaş sandığa sıkıştırıldığını gördük. CHP'den Vatan Partisi'ne varoluşsal olarak olağan karşılayacağımız bu sıkışmanın anlaşılmaz ve karmaşık tarafı, HDP'nin topluma yaptığı sokak değil sandık telkiniydi. Sokak eylemlilikleri toplumsal bir şekilde sürerken seçim kampanyaları içinde erimekte, Kobanê'nin kurtuluşu bile kampanyaya sıkışmaktaydı. Her gün sokağa bir kampanyanın parçası olarak değil kendini gerçekleştirmek için çıkanlar, sokaktan önce sandığın binalarına sonra evlerinin bulunduğu apartmanlara girdiler. HDP, bir oyla bir gün değil, bir direnişle her gün politikleşenlerden "Haydi AKP diktatörlüğüne son" diyerek oy kullanmasını istedi. Seçim kampanyaları, kullanılan oylar ve değişmeyen sistem, değişmeyen devlet diktatörlüğünde birer birer umutsuzluğa dönüştü. "Bu düzen böyle gelmiş böyle gider" söylevi dillerden dillere yayılır olmadı mı? Umudu sokaktan sandığa sıkıştırılanlar ve umudu oy kullanmak sananlar, şimdi, bu yanlığı bir başka seçimle tekrarlamak istiyorlar. Oy, umut de-

ğil seçmenin politikleşme yanlgısı; seçimler ise adalet ve özgürlük için umut değıl, toplumun yönetilme yanlgısıdır.

İKTİDARA DAİR

Seçimler iktidarın ya sürmesi ya sonlanması demektir. Her iktidar toplumun tümünün onayını almak ister, bu onay seçimlere katılarak verilir.

Art arda seçimleri kazanan AKP'nin sürekli çatır-dama senaryolarıyla geçirdiğı bir iktidar döneminde, zamansız bir referandum seçim sürecindeyiz. Bu zamansız seçimler yani standart periyotta olmayan seçimler, AKP'nin sevdiği seçimlerdir. İktidar olmanın çoğunluk olmanın serbestliğıyle kurgulandığı; iktidarın kurallarını kendinin koyduğu ve beğenmediğı kuralı kaldırdığı bir seçim sürecinin daha içindeyiz. Bu referandum, AKP'nin üçüncü referandumu ve AKP bunu da kazanırsa, toplumun şekillendirmesinde önemli bir pozisyonda kazanmış olacaktır. AKP'nin seçim stratejilerinde en önemli ayrıntı kendi seçmen sayısını artırmasını istemesinin yanı sıra seçime katılan seçmen sayısına da artırmak istemesidir. İktidar kendisine muhalif olanların duygu ve düşüncelerini önemsemiyormuş gibi davransa da gerçekte önemser; çünkü iktidarın en çekindiğı şeylerden birisi toplumsal onayı alamamaktır. İktidar za-

ten kendisi için oy kullanan seçmenin onayını almıştır. Muhalif olan seçmenin onayını alması için muhalif seçmenin seçime katılması yeterlidir. Muhalif seçmenin seçime katılmış ve kaybetmiş olması, seçim sonuçlarının meşruluğunu sağlayacaktır. Çünkü meşru olmayan bir iktidar, iktidar olamaz. Kendi iktidarı için en çekineceği şey seçimlere katılımın düşük olması demektir. Direk ya da dolaylı boykot AKP'nin gerçek korkusudur. Bunun için AKP katılımı artırmayı genel gerilimi artırmaya endekslemiştir. Kendi propagandasını yaparken provakatif söz ve eylemlerle muhalefeti gererek, seçmenler arası cepheleşmeyi artırır. Cepheleşme artıkça seçime katılım da artacaktır.

BİZ ANARŞİSTLERE DAİR:

Seçimlere katılmamak tarafsızlık mı demektir?

Yönetme ve yönetilme ilişkisini reddeden anarşistlerin, toplumun yönetimi için yapılan seçimleri de reddetmesi gerekmektedir. Bu bir tarafsızlık değil, yöneten ve yönetilenin olmadığı bir dünya için mücadeleye taraflaşmak demektir. Seçimin özgür irade yanlılığı yarattığı aşıkardır. Özgür iradesiyle toplumsal yönetime yakınlaştığını ve etki ettiğini düşünen

birey, bu yanılığı ile gündelik gerçeklerden uzaklaşacaktır. Bireyin yaşadığı adaletsizliklere, tutsaklıklara, yoksulluğa ve yoksunluklara uzaklaşarak daha itaatkarlaşması kaçınılmazdır. Bireyin yadsındığı toplum anlayışının yarattığı adil ve özgür olmayan bu dünya düzeninde, toplumun yönetiminin seçimle belirlenmediği toplum yoktur. Seçmene sunulan seçenekler bellidir ve seçmenin seçimi ne olursa olsun değişmeyen belli başlı gerçekler vardır:

1) Emegini ve zamanını satarak yaşamak zorunda olanların, yani ezilenlerin, yönetime etkisi yoktur.

2) Ezilenler için seçim sonrası yönetimlerin uygulamalarında fark yoktur.

3) Kapital sahiplerinin yönetim sahipleriyle çıkar birlikleri vardır.

4) Her toplumda kronikleşmiş iktidar ve muhalefet potansiyeli olan aileler, aşiretler, ideolojik partiler, mezhepler ve etnisiteler vardır. TC'de bu Türk Kürt, Sünni, Alevi, laik, muhafazakar gibi şekillenmiştir.

5) İktidar, devlet-şirket ilişkisinin düzenlenmesinden sorumludur. Bu sorumluluğunu yürütme, yargı ve kolluk kuvvetleri gibi organlarını kullanarak yapar. Bu, ezen ezilen ilişkisinin istenilen sabit şeklinin sürekli savunulması sorumluluğudur. TC'de ve diğer dünya devletlerinin hangisinde seçimleri kazanan iktidarın ezilen sınıfı ezen sınıftan kolladığı

deneyimlenmiştir? Seçilmiş muhafazakar, liberal ve hatta sosyalist hiçbir iktidar, ezilenler sınıfının çıkarlarını gözetmemiştir.

Anarşistler seçimlerde oy kullanarak -kullandıkları oy kazansa da kaybetse de- seçimi kazananın iktidarını onaylamayı savunamazlar. Anarşistler, Marksist Leninist bilimsel sosyalistler gibi seçimler süresince seçim kampanyalarına katılarak toplumun örgütlenmesini bir stratejiye dönüştürmezler. Seçimlere katılan taraflar, halkın adalet ve özgürlük taleplerinin tümünün seçim söylevlerinde kapsandığı ve seçimi kazanmaları sonrasında bunun karşılanacağı yanılgısını yaratırlar. Bir yanılla kapsamlı talep anlamı taşıyan seçim kampanyasının bireysel ya da örgütsel destekçisi-dayanışmacısı olmak, bu yanılgının yayılması sağlamaktır. Seçim sürecini faydalanacak bir fırsata çevirmeyi istemek seçim sisteminin yani bu yanılgının propagandasını yapmak istemektir. Anarşistler, toplumu oluşturan bireyleri oy kullanmama sorumluluğuna çağırma-ldırlar. Bu çağrı, bireyin kendi iradesini, ayrıca adil ve özgür bir dünya isteğini bir partinin ya da başkanın iradesine bırakmama sorumluluğudur. Böylesi bir sorumluluk bir güne değil her güne yayılacak bir politikleşmenin başlangıcıdır.

Anarşist Kütüphane

Devrimci Anarşist Faaliyet
“REFERANDUMA DAİR”
19.08.2017

Devrimci Anarşist Faaliyet’in Referanduma Dair
Yayınlanan Birinci Bildirisi

tr.anarchistlibraries.net